

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο
ΜΙΛΤΟΣ ΣΑΧΤΟΥΡΗΣ

ΔΙΑΒΑΖΕΙ

ΣΑΧΤΟΥΡΗ

0862

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο ΜΙΛΤΟΣ ΣΑΧΤΟΥΡΗΣ
ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Πλευρά πρώτη:

1. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΠΑΡΑΛΟΓΑΙΣ (1948)
Τά δώρα, Όρυχειό, Ό γάμος, Ό μάχη, Τό έργοστάσιο, Δέν είναι ό Οιδίποδας.
2. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ (1952)
Τού θηρίου, Χριστούγεννα 1948, Ό διαδρομή, Ό σκηνή, Ό Αποκρηά.
3. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΟΤΑΝ ΣΑΣ ΜΙΛΩ (1956)
Πορτοκαλιά, Βρέχει, Τό ταξίδι.
4. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΤΑ ΦΑΣΜΑΤΑ ή Η ΧΑΡΑ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΔΡΟΜΟ (1958)
Τό μαρτύριο, Τ' άδέρφια μου, Ό τρελός λαγός, Ό στρατιώτης ποιητής, Ό κήπος, Δάσος.

Πλευρά δεύτερη:

1. ΣΥΛΛΟΓΗ: Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ (1960)
Ό ιστορία ενός παιδιού, Γιατί, Πεντάγραμμα, Τό πρωί και τό βράδυ, Ό άρχοντας, Τό ρολόγι.
2. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ (1962)
Ό επεισόδιο, Στιγμές, Κλεψύδρα, Τό χρυσάφι.
3. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΣΦΡΑΓΙΔΑ ή Η ΟΓΔΩΗ ΣΕΛΗΝΗ (1964)
Θρήνος, Κυριακή, Κυττάμε μέ τά δόντια, Τό καναρίνι.
4. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΤΟ ΣΚΕΥΟΣ (1971)
Τό άμάξι, Τό χρώμα του πάγου, Ό συλλέκτης, Δέν είναι τύχη ότι ζω πιά πέρα, Σπουργίτια, Τό πράσινο άπόγεμα, Τό καφενείο, Κύριε, Ό Μόσαρ

Ό Μίλτος Σαχτούρης γεννήθηκε στις 29 Ιουλίου 1919 στην Αθήνα. Κατάγειται άπό τή γνωστή ιστορική οικογένεια τής Ύδρας. Σπούδασε Νομικά στό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Έμφανίστηκε στό Έλληνικά Γράμματα τό Μάιο 1944 μέ ποιήματα στό περιοδικό «Τά Νέα Γράμματα».

Έξέδωσε τίς ποιητικές συλλογές:

Ό λημονημένη, 1945. Παραλογαίς, 1948. Μέ τό Πρόσωπο στόν Τοίχο, 1952. Όταν σάς μιλω, 1956. Τά Φάσματα ή ή Χαρά στόν Άλλο Δρόμο, 1958. Ό Περίπατος, 1960. Τά Στίγματα, 1962. Σφραγίδα ή ή Όγδωή Σελήνη, 1964. Τό Σκεύος, 1971. Ποιήματα (1945-1971), 1977.

Συνεργάστηκε στό περιοδικά «Τά Νέα Γράμματα», «Μικρό Τετράδιο», «Τά Νέα Έλληνικά» και «Τράμ». Ποιήματά του μεταφράστηκαν σέ διάφορα φιλολογικά περιοδικά και άνθολογίες στό γαλλικά, άγγλικά, Ιταλικά, γερμανικά, πολωνικά, βουλγαρικά και συριακά. Τιμήθηκε μέ δύο Κρατικά Βραβεία Ποιήσεως (1963 και 1972).

Ό Μίλτος Σαχτούρης ξεκινώντας άπ' τόν υπερρεαλισμό, τό δημοτικό τραγούδι και τόν Σολωμό θά φτάσει σέ μία ποιητική πού άπό τήν πρώτη στιγμή θά έπισημανθεί και θά αναλυθεί, άπ' όλους σχεδόν τούς Έλληνες κριτικούς. Κριτικές και μελέτες για τό έργο του έγραψαν κατά καιρούς οί Άλέξ. Άργυρίου, Κλ. Παράσχος, Αίμ. Χουρμούζιος, Νόρα Άναγνωστάκη, Kimon Friar, Νικηφ. Βρεττάκος, Άνδρ. Καραντώνης, Άρης Δικταίος, Τ. Σινόπουλος, Γ. Θεμέλης, Γ. Δάλλας, κ.ά.

Γιά τόν Μίλτο Σαχτούρη, ό Άλέξ. Άργυρίου σημειώνει πώς «ό παράλογος κόσμος του δέν είναι δευτερογενής, αλλά προέρχεται άπό τίς προσωπικές του άναζητήσεις. Είναι άντανάκλαση μιάς πραγματικότητας πού γεννήθηκε μέσα και μετά τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όπως αίφνης τρομαχτικός και παραμορφωμένος είναι ό κόσμος (άνθρωποι, ζωα και άντικείμενα) στην «Γκούερνικα» του Πικασσό». Καί ό Γ. Δάλλας, ό συστηματικώτερος μέχρι τώρα μελετητής του, τού άναγνωρίζει «μία στερεότητα σχεδόν όρυκτη, πού μέ τήν άρχετυπική γλώσσα του έχει τή δύναμη νά μεταμορφώνει — κυριολεκτικά και τελετουργικά — τό περιβάλλον τής τρέχουσας «ιστορίας» μας. (...) Τό ύπέδαφος τής ψυχής του είναι και σ' αυτόν ό χθόνιος χώρος ενός όμαδικού ύποσυνείδητου. Τό ένώ του λειτουργεί μ' έκτακτη άφαιρετική δύναμη σάν ρουφήχτρα. Πρός εκεί χωρούν κι εκείθε άναχωρούν για τή γνωστή περιπέτεια — περίπατος», κατά τόν Σαχτούρη — όλα τά αϊχμηρά και θάναυσα τής σύγχρονης ιστορίας: άντικείμενα, συμβάσεις, ραδιουργίες ιδιωτικές ή δημόσιες».

Μ.Ε. Σεπτ. 1977

